

Festivalový porotce i patron Břetislav Rychlík

Režisér, dokumentarista, herec a scenárista **BŘETISLAV RYCHLÍK** se stal patronem včerejší soutěžní inscenace ze Slováckého divadla. K tomuto divadlu má určitý vztah, proto jsme se jej zeptali jaký. A zároveň jsme mu položili pár otázek ohledně toho, jak by měla vypadat správná komedie a co by měla obsahovat.

Jaký máte vztah k Uherskému Hradišti a Slováckému divadlu?

Vztah mám jako k první lásce. Já jsem se v Uherském Hradišti narodil, strávil jsem tam však jen pár dní v porodnici. Pak jsem se tam znovu ocitnul v roce 1978, to jsem dostal nabídku nastoupit do Slováckého divadla v Uherském Hradišti na místo nápovědy s hereckým úvazkem. Pak ze mě udělali herce a asistenta režie. V Hradišti jsem prožil dvě sezóny a později, v roce 1988 už jako člen HaDivadla, jsem zde udělal svoji první režii.

Je podle vás obtížné zrežirovat komedii?

Je to věc žánru a autora, jiný přístup chce fraška, jiný groteska, jiný tragikomedie. Není na to extra recept než vkus, cit, míra a smysl pro humor. Každý režisér má povinnost postavit žebřík o více úrovních. Od toho nejnižšího, pro ty, kteří vnímají příběh – v komedii třeba zápletku, až po vrcholný žebřík, který se snaží o nějakou životní výpověď nebo o schopnost tzv. nastavit zrcadlo pokřivenosti našeho jednání.

Co by měla dobrá komedie obsahovat?

Komedie je jeden ze základních žánrů divadla a zároveň je to jedna z nejtěžších věcí (klišé, ale pravda!), kterou je potřeba zpracovat chytře, inteligentně a zábavně. Nebaví mě taková bavičství a estrádní humor.

SaP

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

MINISTERSTVO KULTURY

PARDUBICKÝ KRAJ

Pardubice

Ubytování zajišťuje:

hotel EURO

Významní sponzoři:

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

GRAND

Sponzoři cen festivalu:

NADACE LENKY A ROMANA SMIDBERSKÝCH

Rozvojový fond
Pardubice a.s.

Sponzoři festivalu:

PARDUBICKÝ PIVOVAR

Ministr
V.O.S.

NOVOTNÝ
PARDUBICKÝ PERNÍK
di. odliš. svěd.

ODPADY
s.r.o.

Hlavní mediální partner:

Mediální partneři:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

22.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

22. dubna – 4. května

S M I C H P R O D L U Z U J E Z I V O T

Přijďte si to užít zblízka!

IV.

středa 27. dubna 2022

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Východočeské divadlo Pardubice

Vážení diváci,
věnujte, prosím, pozornost následující znepokojivé zprávě:

„Až před trestní soud doputoval předseda společenství vlastníků bytových jednotek z malého města na jižní Moravě. Přivedla ho tam prezenční listina se špatným datem. U soudu mu za trestný čin maření spravedlnosti hrozily až dva roky vězení...“

(www.novinky.cz / 7. 1. 2022)

O důvod víc pozvat vás na představení **SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ**, které vás zevrubně zasvětilo do problematiky SVJ, tedy Společenství vlastníků jednotek (rozumějte bytových).

Čtrnáct sousedů na schůzi řeší katastrofální stav plynových rozvodů v domě, rozpadající se střechu, absenci výtahu, prodej či neprodej vlhkých půdních prostor, nálety holubů, pánské návštěvy u staromládeneckého souseda... Nejenže se nemohou dohodnout na pořadí důležitosti jednotlivých projednávaných problémů, ale ani na tom, zda dvojvaječná dvojčata mají při hlasování hlas jeden, či dva. A přesto se najde někdo, kdo vymyslí pro neuspokojivý stav jejich domu i sousedských vztahů překvapivé „řešení“.

Hra úspěšného autora Jiřího Havelky, spjatého s divadlem VOSTO5, získala roku 2017 Cenu Marka Ravenhilla a byla nominována na Cenu divadelní kritiky jako Hra roku.

Přejeme vám krásné kulturní zážitky na všech festivalových představeních. To naše vám nádevkem poskytne cennou osvětu v oblasti sousedsko-právních vztahů, kde i malé selhání může být trestným činem.

Jana Pihartová, dramaturgyně VČD

To, čemu se ve Společenstvu vlastníků smějeme, je lidská blbost, přiznává VERONIKA MALÁ

VERONIKA MALÁ je v angažmá Východočeského divadla od sezóny 2017/2018. Na festivalu se představí v komedii **Společenstvo vlastníků** v hlavní roli Paní Zahrádkové. Herečka se v podobně nepříjemné situaci, jakou představuje setkání SVJ, prý ještě neocitla. A po účinkování v inscenaci doufá, že ji nic podobného nikdy nepotká....

V. Malá s režisérem P. Štindlem, foto J. Sejkora

Co se vám na pardubické inscenaci Společenstva vlastníků líbí?

V první řadě text sám o sobě. Je tak komediální, že už není potřeba vytvářet humor něčím jiným než slovy. Pan režisér Štindl vedl inscenaci na hodně autentické vlně, nevytvářel nutně další komediální situace mimo text. Ale je pravda, že jsme si s kolegy říkali, jaký je vlastně paradox, že je to tak strašně vtipné, a přitom to, čemu se smějeme, je lidská blbost...

Jaké typy dramatických textů máte ráda?

Hlavně konverzační komedie, které jsou svým způsobem „sitcomovky“.

Co si myslíte o postavě Paní Zahrádkové, kterou ztvárňujete?

Myslím si, že ona je úplně normální člověk, který bohužel v průběhu příšerné situace propadne hysterii. Není ani zlá, ani hodná, jen je prostě dohnána ostatními lidmi a celou společností do kouta.

Jaká další role, ať už mužská nebo ženská, by vás ve Společenstvu vlastníků lákala?

Asi Paní Procházková.

Zažila jste někdy situaci podobnou té ve Společenstvu vlastníků?

Mám asi obrovské štěstí, protože se mi – díkybohu – všechny tyhle momenty vyhýbají. A po zkoušení Společenstva bych je nechtěla zažívat o to víc!

Viděla jste nějakou jinou inscenaci této komedie?

Mám v plánu se jet podívat do Mostu a do Mladé Boleslavi na jejich inscenace a viděla jsem film. Koukala jsem se na něj ale schválně až po zkoušení, abych se neinspirovala a nekopirovala.

Jaká je vaše nejoblíbenější role ve Východočeském divadle?

Byla to Gabriela v inscenaci Až ustane déšť, která už ale bohužel měla derniéru. Teď je to na Malé scéně Venkov, kde hraju s Petrou Janečkovou a Martinem Mejzlíkem. Je to takový velice komorní thriller a skvělý text. S panem režisérem Januszem Klimszou probíhala skvělá spolupráce, takže se teď jedná o moji novou srdcovou záležitost.

To vypadá, že máte raději postavy dramatické než komediální...

Ano, jsem spíš dramatičtější typ herce, než abych se vyžívala v komediích.

Na konci roku jste se zranila a dlouho nehrála, jak jste se těšila zpět do divadla?

Po divadle se mi moc stýskalo. Dva měsíce v posteli se na člověku holt podepisou.

NaB

Režisér, který je režírován

MAREK NĚMEC, kterého známe i z televizních obrazovek, je nejen hercem, ale i režisérem. Právě v inscenaci **Bez Roucha**, která se jako první zapojila do klání o titul Komédie roku 2021, režiséra hraje. A do toho v režii Hanny Burešové. Marek komentuje, jaké to je mít na place dva režiséry.

V inscenaci Divadla v Dlouhé jste ztvárňoval postavu režiséra. Jaké je to být režisérem a jaké je to hrát režiséra?

Je to diametrálně odlišné, protože režisérem jste hlavně v sobě. A když musíte hrát režiséra a tu hru skutečně nerezírujete, tak to zkrátka nechcete dělat tak, jak vám to ten režisér říká. Je to tedy

trochu schizma. My s Hankou spolu děláme už docela dlouho, takže se už hodně známe. Je pro mě ale těžký se na to dívat, protože tam stále sedím a koukám se na jejich zkoušení. (v inscenaci v roli režiséra sleduje a z hledíště komentuje své herecké kolegy na jevišti – pozn. red.) Zároveň jsem ale hodný herec, jsem tam proto, abych plnil představu režiséra. Nepopírám ale, že bych to udělal jinak. Je to složitější právě v tom, že mám vlastní zkušenost s divadelní režii. On je to ale tak brilantní text, že vás to samo nese.

Postava režiséra v inscenaci Bez roucha je dost autoritativní...

Ano je, ale já si myslím, že by to šlo udělat mnohem méně autoritativně, ale to by muselo být na detail. Ono pak stačí malinko. Jako ve filmové adaptaci textu s Michaelem Cainem. Diváci bohužel nevidí reakce režiséra, reakce mojí postavy. Je to tím, že většinu představení sedím zády k publiku. V tom je ta pozice trochu nevýhodná. Nemohu tedy průběžně jednat, protože to divák nevidí a vlastně ho to nezajímá. Já přece musím dát prostor těm svým hercům na podiu. Vnímám svou roli jako rytmizační prvek. Když se mi zdá, že jsou trochu pomalý, tak zrychlím. A naopak. Režisér je ve mně, tak si taky říká svoje.

Mohl byste na závěr shrnout rozdíly mezi filmovým potažmo televizním herectvím a mezi tím divadelním? A dá se to?

Připadá mi, že je to dneska už taková ošemetná otázka, protože teď je to takový pel-mel režiséřů, přístupů a žánrů. Pokud je tam nějaký společný jmenovatel, tak je to koncentrace na jeden spot. Ve filmu nebo televizi to musíte všechno zkoncentrovat do kamery. Práce s kamerou je jiná. Zatímco v divadle ta čtvrtá divácká stěna nabízí úplně něco jiného. A divadlo velkého jevištního gesta, které dělá Hanka Burešová, tak to se s filmem nedá moc srovnávat. Hlavně to všechno souvisí s pravdivostí, jak na obrazovce, tak na divadle. Taky jde o to, s kým pracujete, to je to nejdůležitější.

AnŘ